

Landet lär #41 Hur får vi dem att hänga med oss? Om att kommunicera med unga

Hej och välkomna till landet lär jag heter Sara Uddemaroch jobbar på landsbygds nätverkets kansli

I dag ska det handla om hur man kan kommunicera bättre med unga och dagens föreläsare är Christina Ernehed. Det här Avsnittet spelas in och du kan sedet igen när du vill på vår webb adressen. Dit är landsbygdsnätverket punkt. Se snedstreck landet lagar.

Där kan du också anmäla dig till kommande senare i den härserien. Nästa gång är den tionde november och då ska det handla om jämställdhet i de gröna näringarna.

Dessutom har vi en annan miniserie under höstensom handlar om hållbart vatten bruk. Mer information om serierna hittar du också på vår webb.

För dig som sitter med läsplatta eller mobil är det bäst att använda Adobe Connect, en app för att följa seminariet. Om du sitter vid en dator så är det bra om du har fast internetuppkoppling. Och skulle något börja strula under tiden så brukar det lösa sig om du går ur programmet och sedan kommer tillbaka in igen.

Vi har en chat som ni ser här till höger. Här finns en chatt moderator som samlar in alla era frågor under föreläsningen och så tar vi dem efteråt.

Här kan du också skriva. Om ni har några tekniska problem så ska vi försöka hjälpa er, försöka lösa det så gott vi kan och vi kommer att hålla på till klockan kvart i ett i dag ungefär.

Men ska alldeles strax släppa in vår föreläsare. Men först vill jag veta lite mer om er och vad ni finns någonstans. Då ska man klicka i två stycken alternativ och välj mellan Stockholm, Göteborg, Malmö annan stad, tätort eller landsbygd. Och så ska ni kryssa i. Om ni finns i Norrland, Svealand, Götaland.

Ska vi se var vi har någonstans?

Götaland verkar det vara många i landsbygden där många som har kryssat i också tittar in lite under tiden här. Jättekul att ni är så många som har hittat hit i alla fall. Jättespännande det här.

Då tycker jag faktiskt att vi gör så att vi släpper indagens föreläsare. Jag säger välkommen till Kristina, är ni med? Ja, tack så mycket. Ska vi ses där nu? Ja.

Precis. Du är ju journalist, medarbetare och projektledare och leder bland annat det nationella förändringsarbetet i Sveriges hembygdsförbund. Och i dag ska du berätta lite mer om det arbetet och ge tips på hur man kan inkludera unga i sin organisation. Innan du sätter igång Kristina skajag också bara säga till er tittare att det går att ladda ner Kristinas presentation. Det finns ett fält längst ned till höger där det står ladda ner filer som markerar den filen och så trycker du på download fil. Rosa Kristina Om du känner dig redo så tycker att vi kör i gång. Att det sitter bra.

Vi kan hitta bra. Låtar eller att det är anda. Och.

Att ni. Inte mer än inte så att det stör i alla fall. Ni som tittar på att skriva i chatten om det. Gör det, skriva om. Det blir tyst, prata för tyst eller snabbt. Eller?

Man hör antingen sådant. Vi hör inte det själv. Så får du bara precis ingenting. Jättebra. Här är det. Tack så mycket. Det här är första gången jag håller ett seminarium så att jag har lite premiärnerv.

Ska säga så att jag hoppas det. Okej om jag inte är rutinerad på det här. Men jag heter Kristina när jag bor i Kiruna i Jämtland, i det här gamla torpet som jag vet kaminen. Elda på för fullt för det ligger snö ute på backen. Jag jobbar med samhällsutveckling med alla perspektiv och det gör jag framför allt genom föreningens utveckling, genom kultur och kulturarv. Och de sista fem åren har jag jobbat för hembygden som Jämtland, Härjedalens hembygdsförbund och det är det som kommer. Det arbetet som kommer att ligga till grund för det jag kommer prata om idag och nu ska vi se

upp där. Så det här är det jag tänkte ägna den här lilla stunden åt. Jag kommer berätta om det här projektet och vad vi lärde av det.

Vad jag uppfattar som problemet, varför vi ser att unga inte vill engagera sig i vad det handlar om. Några tankar kring hur jag tror att man kan fixa det och sen är jag nyfiken på vad ni tänker

och har för funderingar. Så vi kör på bara. Det funkar, det syns alltid. Som de ska. Göra. Allt ser bra ut.

Jo, men hembygdsföreningens projekt har blivit yngre.

Det startade 2015 och då hade jag ett ganska uttalat fokus att det var barn och ett ungdomsprojekt. Hur skulle vi få fler barn och unga att engagera sig i hembygdsrörelsen och få dem att tycka att det var intressant och bra och så. Det första jag gjorde var att jag åker runt och träffade hembygdsföreningar runt om i hela vårt län

och konstaterade ganska omgående att det fanns väldigt mycket verksamheter fans. Det fanns aktiviteter och spännande grejer som anordnades. Det var inte riktigt problemet utan problemet var att man inte nådde ut med det. Nu händer någonting. De försvann sedan jag åt någonting. Förlåt mig är det lugnt. Jag fortsätter att det rullar på.

Vart är jag nu? Jo, att problemet var att man inte nådde ut. Men man nådde inte den målgruppen som man ville ha.

Då insåg jag ganska omgående att vi behöver ändra fokus. Det spelar ingen roll hur bra miljö vi gör för barnen, hur bra aktiviteter vi ordnar om de inte kommer hem. Om vi inte klarar av att berätta att vi finns och att vi gör det här.

Så vi behövde fokus och börja ta reda på vad är det som gör att vintern når ut? Vad är det som? Vad är det vi gör fel och hur kan vi ändra på det? Så man kan säga att det här projektet blev ett stort självdranskan projekt för hembygdsrörelsen i Jämtland och Härjedalen.

Vi fokuserade väldigt mycket på varför. Varför ska man engagera sig? Varför ska vi ens ha en hembygdsrörelsen? Ska vi är relevanta idag? Vi kanske inte är det.

Varför ska man gå på saker? Varför är kulturarv viktigt? Varför är hembygd viktigt? Allt det där som man kan tänka är så självklart att man inte behöver fundera på det. De frågorna satte vi tändarna i och sedan jobbar vi med det både i föreningar och i nätverk och i styrelsen för hembygden just. Jag skalägga till en början att hembygd är det regionala förbundet.

Precis det som skedde när vi började ställa dessa frågor och börja ha de diskussionerna.

Vi börjar närma oss själva kärnan i varför vi är engagerade.

Och vad är syftet med den här rörelsen? Vi började kunna formulera det på ett helt annat sätt än vad vi kunde innan och det är det som varit väldigt tydligt hos dem. Med dem. De var med i de här samtalen, att alla hade ju en ganska. Men man visste att det är viktigt att vara med i och jobba för det här och det är

juroligt och så. Men så hade man kanske inte tänkt såmycket mer på det. Men när man började faktiskt förstå att det vi gör det är ju viktigt för samhället är viktigt för människors identitet, för demokrati, för utveckling. Då vardet ju en helt annan styrka och stolthet över sitt engagemang som också gjorde att vi drogs med fler.

Så att. Det vi landade i och det var väldigt tydligt när jag sammanfattade gjordes slutrapport på projektet. Det var att vi hade hittat på något sättkärnorna till varför? Varför var hembygdsrörelsen så viktig idag? Och att det är jag. Men det var in med demokrati och det är ju inte bara hembygdsrörelsen. Det är hela föreningslivet och det starka civilsamhället i Sverige. Hur vi har drivit fram vår demokratiska struktur, det är ju liksom. Vi har ju en otroligt viktig roll i den och jag tror att vi harbara en ännu viktigare roll framför oss

när vi i de här tiderna, när vi pratar väldigt mycket om vad som skänt med demokratin, för att det är föreningslivet och de här strukturerna som alla verkligen kan vara med och påverka och alla för tillgång och redskap till våra demokratiska strukturer.

Vi insåg att vi har en viktig folkbildande roll kring vad dels bara vårt kulturarv är, att det inte är något konstant. Det är någonting väldigt föränderligt och varför det är viktigt för att förstå vår samtid och även framtiden. Och vi förstod också att i de här tiderna, när vi pratar om hållbar omställning så har vi är hembygdsrörelsen en otroligt viktig resurs i att faktiskt ha så mycket kunskap och erfarenheter från hur vi brukade jordens hushåll med resurser så innan oljans stora intåg. Det är sådant som är jätteviktigt idag och vi insåg också att det är ju meningen med livet att vara engagerad. Och det är egentligen det kan man ha en egen föreläsning om. Men bara väldigt kortfattat så utgår jag från ett begrepp som heter samma känsla av sammanhang som är ett begrepp inom sociologin för att beskriva vad som ger människor god hälsa. Och där är när man kollar på dem alltså att det är viktigt att känna en meningsfullhet, att känna att man kan påverka sitt liv och känna att man har ett sammanhang och att man förstår sitt sammanhang om man matchar det mot den forskning som finns kring varför människor engagerar sig. Och även tror jag det. De flesta av oss som är engagerade känner inom oss så är det. Stämmer det väldigt, väldigt väl att vi engagerar oss för att det ger oss en känsla av sammanhang av mening och att jag är värdefull, att jag får en gemenskap och att jag kan vara med och påverka.

Så att vara engagerad är ju faktiskt meningen med livets stora, viktiga jätte relevanta saker som vi håller på med. Och ändå så får vi inte fler att bli

intresserade. Det är jättekonstigt. Jag kommer in på det mer sällan, men man kan säga att slutsatsen för det här projektet

var att förnyring och arbete när vi pratar om förändringsarbetet på det här sättet, då är det egentligen organisationsutveckling vi pratar om att se över kultur, normer, attityder, strukturer, hur väl anpassade de är efter nutiden och dit vi vill.

Och att man är tvungen. Ska vi vara intressanta och relevanta för nya människor och för yngre människor och för fler människors så är vi tvungen att ändra på dem.

Ja, och när det här projektet var slut efter dryga tre år. Så det vanliga är ju att man antingen söker ett nytt projekt eller så lägger man det på hyllan och så går man vidare som vanligt. Eftersom hemsida är världens häftigaste organisation och jobbar för så sa de att okej, men om vi nu ska tycka det här är viktigt och om vi menar att vi vill att våra medlemsföreningar ska jobba med det, då måste vi gå före. Och så gör vi det här själva. Vi måste liksom staka ut vägen här och det har vi gjort sedan i två årstid så har vi jobbat jättehårt med den självrannsakan de går igenom. Stadgar genomgått syftet är de relevanta. Är det det vi vill jobba för? Behöver vi skriva om? Det behöver vi inte. Men att verkligen våga gå igenom allt och se vad kan vi ändra? Vad behöver vara kvar? Vad behöver läggas till?

Och det har vi också jobbat öppet med mot våra medlemsföreningar och inkluderat dem i det arbetet med våra stora möten, höstmöte och sånt. Och det har ju då bland annat lett fram till att vi har fått det nationella uppdraget att hålla i förändringsarbetet för Sveriges hembygdsförbund.

Det är vad det var om projektet Gruva svårt där man inte kan jag inte kan återkoppla om det har gått igenom.

Men ni får ställa frågor ihop så.

Och att hålla ett projekt med mer pengar

på de här frågorna gör ju att man tänker en del och reflekterar. Och det är ni får stå för för min empiriska fakta. Varför inte unga vill hänga med oss?

Först så vill jag bara göra det tydligt att unga är engagerade. De är mer engagerade än vad de varit på väldigt länge. Ungdomsbarometern ger ut olika rapporter och 2018 gav de ut rapporten Generation Engagemang och

trygghet som bland annat visade att samhällsengagemang bland unga har ökat med 50 procent sedan 2002.

Och det här, jag vet att det är flera av er som deltar idag som kan de här sakerna mycket bättre. Som jobbar med ungt engagemang

och vet att problemet är att unga inte vill engagera sig. Det är inte där det ligger utan det är hos oss som inte lyckas få de att hänga med oss som problemet ligger.

Det är också en egen föreläsning som

någon annan kan göra bättre än vad jag kan, men bara att det är sagt. Så vad är det då? Varför villde inte vara med oss? Det finns ju också en massa forskning om hur. Hur är unga idag och hur är det med allt det där? Jag har sammanfattat det i tre punkter, tre punkter som jag tycker är jätteviktiga. Att ta med sig om man vill vara en plats och organisation där yngre människor vill hänga för unga idag, engagera sig eller vill vara med på andra villkor, kräver andra saker

och jag tror att de tre viktigaste, tre av de viktigaste delarna är jämlikhet, syfte och verkstad. Att man vill bli bemött som jämlike, bli lyssnad på och respekterad. Man vill känna ett större syfte att det de gör. De lägger mer tid på att det leder till någonting bättre för samhället. Bättre för miljön, bättre för min omgivning. Något att känna att det finns en mening med det man gör och sedan att det blir märkt att man inte bara snackar utan att det händer saker och gärna ganska snabbt.

Och nu kan inte jag tala för så många andra organisationer. Men jag kan säga att den i de ideella föreningarna och i hembygdsrörelsen i Jämtland så är det inte riktigt det vi har matchat upp med hittills i alla fall, utan det är

mycket, mycket. Mycket av de här problemen sitter i organisationsstrukturen. Det är osynliga strukturer. Det är osynlig kunskap, allt från att man har mötet i tid klockan sju på en kväll, vilket gör det jättesvårt att vara med som småbarnsförälder

eller som kanske gymnasieelev som ska plugga

möter former så att man inte jobbar. Att man inte använder digitala verktyg och så vidare så att man inte har de strukturerna som

öppnar upp för fler att kunna vara med.

Och sedan det var inne på den storalärdomen ska ifrån från föreningen. Projektet är attman vet oftast inte riktigt varför man är mer engageradsjäl. När jag när jag hade mina första träffar och så körde jag alltidrundor i bland dem jag träffade och frågade varförde engagerade. Och det var många som inte kunde svarapå det utan man hade alltid varit med i. Eller ja, det varviktigt av någon anledning. Och om man inte kan ens motiveraför sig själv varför man ska vara med, varför det är viktigtoch roligt att vara med i ens förening. Då blir det väldigt svårt att förklaradet för någon annan som kanske inte ens är 50 år yngre och inte

inte alls har samma ingångar. Så det där är jätteviktigt.

Och att det ändå är självrannsakan. Arbetet att veta att varför?Varför gör jag det? Varför vill jag lägga min tid på det? Varför tycker jag det ärkul? Kan jag förmedla det? Då blir det väldigt mycket lättare att nå uttill någon annan. Så

med andra ord så är det ju inte det. It's not themit is. Det är inte unga som är problemet utan det ärvi som säger att vi vill att de ska vara med, som inte öppnarupp, som inte ger plats eller skapa förutsättningar för attde ska vilja. Vi är inte tillräckligt spännande heltenkelt. Sammanfattningsvis dåden problembilden hade koll på tiden här.

Men jag tror jag tror att det är lugnt. Va?

Zara Absolut. Har det.Bra. Problemet som jag ser det.Vi vet inte varför vi är eller kan vara relevanta. Vi har osynligastrukturer och kunskap som exkluderar.

Väldigt ofta är vi väldigt dåliga på att kommunicera

där vi talar till sin egen spegelbild som man inte om jag intenågonsin har reflekterat över hur jag uttrycker migeller varför jag tycker vissa sakereller vad mina referenser är.

Då, när jag pratar till någon annan så är det. De som kan förståmig är ju de som ser ut och är ganska precis som mig.

Nu vill jag ju verka så. Förstår ni hur jag menar och så kan man inte fånågon respons, men ni får fråga utveckla det i stunden sen.

Men just är att förstå att om jag vill nå till någon annan sominte är som mig, som inte har samma referenser och erfarenheter som mig.Då behöver jag ändra hur jag uttrycker mig. Då behöver jag förstå att jag måsteprata på ett annat sätt, för annars pratar jag bara till min egenspegelbild. Det är ju det här är juockså det. Herregud, inte bara inom föreningslivet. Det här är juliksom den

stora kommunikations frågan. Det var vårsamtids största utmaning. Sedan har jag också gjort en väldigt tydlig spaning

som jag tycker är så. Jag tror att den säger jättemycket. Jag tycker det är lite tråkigt. Men i de sammanhang där jag har blandade grupper och generations blandade grupper,

då är det tydligt att de som är yngre,

säg 20 25 30 år, är väldigt öppna och vill mötas upp och fråga jättemycket om de här, om andra erfarenheter och hur de görsaker och liksom är väldigt, väldigt öppna och inbjudande. Det ser jag tyvärr inte från dem som är äldre och nu kanske vi pratar om 65 70. Någonstans där

där finns inte alls den viljan till att mötas och förstå varandra på detta jämlika sätt.

Och det här är liksom det jag själv har tänkt, men det är första gången jag kommer säga det offentligt. Men det är min egen reflektion kring det här är.

Det är ju att den här generationen, den äldre generationen, är ju den generation som har vuxit upp under när vi började generation segregations samhället, när vi slutade med generations boende och att alla var hemma på gården eller så utan att vi började verkligen dela upp oss. Jag tror att vi har förlorat. Man har förlorat lite. Den här naturliga förmågan att umgås över åldrar och attsända är att det är den stora skillnaden att jag märker jättetydligt att när man pratar om unga så att de ska komma hit och så ska de lära sig hur det var. Vi ska berätta hur det var förr i tiden. Det finns inte någonting, men jag vill så gärna veta hur jag var ung i dag. Jag vill vet vad de tänker om våran bygd här utan en tydlig hierarki. Att det är unga som ska lära av äldre och det tror jag inte funkar. Jag tror att det måste vara ömsesidigt, ömsesidigt och sen att man är ovan att göra saker på andra sätt. Att det är återigen det här med den dolda, de dolda strukturerna och kunskaperna att saker ska göras på det här sättet. För så har det alltid varit. Och där

finns liksom ingen tydlig förklaring till varför det bara är

så. Och hur tror jag att vi kan lösa det?

Jag har egentligen sagt det mesta, så det blir liksom en sammanfattning.

Men att våga rannsaka, att våga börja med. Den viktigaste frågan är vår organisation eller förening myndighet för den delen. Spelar vi roll idag behövs

vi. Det kan ju vara så att man var jätteviktig för 50 år sedan och idag hardet hänt så mycket saker att man har spelat ut sin roll.

Det tror jag. Jag tror att man behöver ha den öppenheten för att faktiskt vi kanske är färdiga. Det är något annat som ska ta vid.

Sedan tror jag att de allra flesta organisationer har viktiga uppdrag idag om man sätter det till den samhälls kontext som vi har nu så att ställa de frågorna. Varför, varför, varför? Och det leder ju också till att man får fram syftet och syftet tror jag är jätteviktigt att man vågar. Att man sätter det för det också här, att unga behövs. Som jag sa för att att unga behöver känna att det man gör, faktiskt det finns en mening. Det leder till någonting till att världen blir lite bättre.

Vad kan man då sätta in? Att det vi gör i vår förening, det gör det bättre i världen, i vårt samhälle. I den här organisationen för miljön. Det kan ju vara massa olika saker stort som smått. Men kan man göra det tydligt att det finns ett syfte? Och jobbar vi mot det så blir det bättre.

Det tror jag är superviktigt. Sen som jag sa att man bjuder in för att mötas och lära av varandra och inte tala om hur saker har varit eller ska vara

kommunikationen. Och det är ju också

verkligen en föreläsningsserie i sig hur man kan jobba med kommunikation.

Men att börja fundera på var vad är det vi sänder ut? Vilka är det som ens kan förstå? Det vi försöker säga

har mer jämlikhet, syfte, verkstad. Hur skapar vi förutsättningar för det vi kanske inte kan? Eller kanske är att sätta väldigt höga mål, att tänka att man ska införa det själv. Men man kanske kanske skapa plats så att yngre människor kan komma in och börja bädda för att vi ska komma dit.

Och sen att man måste våga förändras

och tappa kontrollen. Så det absolut absolut viktigaste att man har bra fika och har kul

det är. Och det är faktiskt inte ett skämt utan det är det vi har landat i med hembygden med när vi har gjort med hela vår anhembyggsrörelsen och i det som alla med intervjuer och samtal visar. Har man kul har man mysigt och trevligt tillsammans. Äter man någonting gott då?

Då trivs man och när folk ser att man har roligt och man trivs, ja, men då vill ju fler vara med. Så det är faktiskt jätteviktigt att våga att våga ha kul och trevligt tillsammans.

Och det var det jag tänkte säga. Och jag tror att jag har hållit tiden exakt.

Jag brukar avsluta med den där bilden som jag tycker är väldigt talande. Alla vill ju ha förändring och alla vill ju att de ska förändra sig. Men vem är beredd att förändras själv för att vi ska komma dit? Jättebra. Stort tack för det Kristina! Jättespännande att lyssna på och jag såg att det har kommit lite matförslag också här i chatten. Hur man skruvar allt från ost, mackor till ABSeller från ärtsoppa till tacos. Inte oftast har recept i kanalen, men det var roligt att se.

Jag ser också att det är många som har haft en del tekniska problem. Jag har försökt att ta emot ganska många mejl här under tiden, men det som har kommit in i alla fall. Jättekul att ni är här och de andra får helt enkelt ta och titta på inspelningen. För vi spelar ju som sagt in det här priset men ställer gärna så mycket frågor som ni kan under denna fråga. Vi har en ganska bra tid på oss här. Vi ska grilla Kristina så gott vi kan. Vi börjar med en fråga från Urban. Vi har fått vi har fått stöd och undrar hur vi får unga att snickra. Medelåldern i styrelsen är 68 år. Och vi vet

hur man får unga att snickra. Man tar en hammare

och slår. Om det blir så blir det direkt och en föreningsrådgivning, tänker jag. Men ja, jag skulle behöva sätta mig här. För vad är det för förening? Vart är ni? Vad finns det runt omkring för att kunna ge något tydligt råd? Men men, jag tänker bjuda in till ett möte och den ska man där med fika eller mat. Vill man nå tips småbarnsföräldrar så tror jag att

om jag säger om jag fattar rätt så här är det en förening och så vill man få in fler yngre.

Bjud in till en taco kväll, en fredag en lördag. Något som gör det väldigt lätt att man som småbarnsförälder. Men gud vad skönt. Då slipper vi fixa med middagen.

Vi blev bjudna på mat där och så har man ett samtal om. Det här gör vi i vår förening. Vad skulle ni vilja göra? Det här tänker vi att vi har på gång. Men vad tycker ni behövs och börjar? Knyt kontakten och möt upp och kanske börja samla in fler som vill vara med.

Det hade jag kom upp jättebra. Nu får många sådana härfrågor här. Jättebra, svara Urban. Skriv också här. Har styrelserna förnygrats? Ja. Det har de. Jag kan ju säga hembygdens egen styrelse. När jag började då tro att det var två som var i yrket för ålder, resten var pensionärer. Jag tror vi 15 stycken, eller de är 15 stycken i styrelsen och i dag så är det två eller tre som är pensionärer och resten är mellan 29 och 63 tror jag. Så att det har skett en förnygring i invigda styrelser. Och sen märker vi också väldigt tydligt bland föreningarna runt om att det händer. Allt från att de unga som har gått in och tagit över en insomnade förening till att det kommer in yngre krafter på olika sätt.

Spännande att se. Vi går vidare med lite fler frågor här. Jag undrar Behöver organisationers anpassningar för de yngre gå ner på syftetnivå och blir mer flexibla även inom traditionella, traditionellt statiska strukturerna? Jag måste försöka förstå att det blir mer. Om jag förstår den rätt så skulle jag säga att jag absolut

kanske inte går ner på syftet nivå som.

Kanske inte alltid att syftet måste förändras. Ibland tror jag att man måste se över syftet och se om det är relevant idag.

Men absolut. Flexibiliteten behöver. Du får gärna utveckla. Tror att jag kan ge ett bättre svar för jag vet inte om jag förstår riktigt

vad hon har följdfråga eller jag ska. Ta den formella vägen.

Julias fråga Tror du att vi kommer att ha samma struktur för föreningar i framtiden? Vill den nya generationen ha föreningar eller kommer det exempelvis bli tätt grupper på Snapchat som ordnar aktiviteter? Ja, man önskar att man vore synsk. Både och. Eller? Eller så här. Jag tror att det beror helt på hur vi som är,

hur bra vi tar oss an det här

förändringsarbetet. Om vi om det här, om de flesta föreningar börjar förändra sina strukturer och öppna upp och tillgängliggöra dem till fler, då tror jag att de kan fortsätta. Men de behöver definitivt det. Vi behöver ju en total

omgörning och vi behöver, även om man gör om i de lagar och regler som styr, hur vad vi har att förhålla oss till.

Så jag ser att det behövs göras om i grunden. Men jag tror att gör vi det, då kan föreningslivet fortsätta. Men det kommer se helt annorlunda ut. Om vi inte gör det, ja då tror jag det blir det här som skriver grupper och Snapchats aktiviteter

och då tror att vi dåväljer man liksom den vägen. Så där har vi gjort. Vi står införden valmöjligheten.

Precis. Tack för det svaret.

Vi går vidare med en fråga från Malin. På vilket sättär verksamheten ojämlig?
Kan vi fånågot exempel på denna ojämlighet?

Ja, alltså, förutom det där att de ärväldigt tydliga för jämlighet kan man också prataom det som många olika delar. Men jag ser allt från att vissa styrelser så är det väldigt tydligt.

Ibland kan det vara att det är männen som styr och bestämmer.Ibland är det kvinnorna som gör det,

men framför allt där ålders hierarkiska sätt

att unga. De ska komma och lära sig. Det ska jag säga att jag tycker ärjättetydligt, att man inte ser på unga som jämligar,som man som man faktiskt har att läraav ville ha. Söker du något merexempel? Malin på Mer? Är det något mer konkreteller vad tänker du om? Jag får ställa en egen följdfråga.Om Malin skriver något. Vi kan. Nej tack. Det varbra svar så jättebra. Då gårvi vidare med en till frågafrån Malin. Kommer ni fram till att ni hadetillräckligt med aktiviteter för unga? Hur vet vi om andra?Hur vet vi andra om vi har det tillräckligt?Då kanske jag var lite snabb i attuttrycka mig. Jag tror aldrig att man kan få tillräckligt mycketaktiviteter. Men men konstaterade var att det gjordesväldigt mycket. Problemet var inte att vi hade för lite

aktiviteter för barn och unga utan att vi inte nådde ut med det. Så på det sättetvar det tillräckligt. Det var inte det. Viktigaste var inte att få till flergrejer. Men jag tror inte att man kan ha

så. Man kan ju alltid göra mersaker. Och nu tänker jag ju inte tillräckligt som i att

man ska producera någonting, men att

ett annat hur man kan möta upp människors nyfikenhetoch intresse. Nej, jag tror aldrig att det kan bli tillräckligt att man kanhela tiden komma på nya saker och ändra, ändra om och utvecklaså. När det handlar om att

nå ut med det man gör. Man vill. Nå.

Jättebra. Tack för det. Vi går vidare med en fråga från Eva.Jag tänker på hur valberedningar fungerar eller intefungerar, vilka som ingår i en valberedning

och hur de vänder sig till människor. Drog ni några erfarenheter från det i projektet så lägger hon in en parentes. Min känsla är att uppdraget styrelsen mest beskriver som att du behöver inte räknat med att lägga så mycket tid. Räkna med att ett styrelsemöte varannan månad och däremellan inte så mycket jobb de här frågorna. Ja, det är en av mina favorit favorit frågor ska säga. Drog väldigt mycket eller reflekterade väldigt mycket kring valberedningens roll och blev själv en idogvalberedning. Jag är själv väldigt föreningsengagerad och älskar att vara ledare eftersom det är där den riktiga makten ligger. Och det är precis som du skriver att det är jag själv, hur många gånger jag fått den här frågan? Ja, men vill du inte vara med? Det är inte så mycket jobb. Det är inte mångamöten och det krävs inte så mycket och det blir så. Men varför ska jag vara med? Varför vill ni ha med mig då? Det finns ju otroligt mycket att jobba på där. Jag vill bara säga att när man frågar om någon vill vara med i en valberedning så ska det ju vara för att vet vad vi jobbar i. Den här styrelsen jobbar med de här sakerna, de är så himla viktiga. Vi tror att du har den kompetensen som behövs, då blir det en helt annan sak. Så det är ju ett jättestor arbete. Och just valberedningen är ju också en av de saker eller de områden som jag anser att är kanske absolut viktigast att jobba med när man gör vad man ska göra den här stora föreningsuppgraderingen för att vara utredningsuppdrag har jag liksom helt fallit in i ett svart hål och det blir det där det någon tvingas på eller någon. Det blir inte ens någon valberedning eller styrelsen som varså och då har man ju. Det som händer är att själv den demokratiska säkringen. Att man vet att det är grunden för att vi ska ha en fungerande demokrati i vår förening. Den funkar ju inte så. Det är supersuperviktigt. Jag har inte riktigt kommit på hur vi ska lösa den, men jag jobbar på det. Jag tänker då. Det är en balans också där att det är säkert ett slags säljargument. Vi behöver inte lägga så mycket tid för att få folk att kunna engagera sig. Så det blir lite, lite dubbelt. Det där kan jag tänka mig.

Vi går vidare med en fråga från när han påminner om en tidigare fråga om nya vägar för kommunikation. Intressant att höra om erfarenheter vet jag inte. Vad vi menar där riktigt. Kan det vara. Sociala medier är precis. Nya vägar för kommunikation. Vad har du för erfarenheter där? Sociala medier och liknande är det där man ska vara? Ja, det är ju där man ska vara. Och så måste man ha rätt posering. Nej, men ja, jag tror att det är vare sig man vill eller inte så är det klart att det äroundvikligt att man är tvungen att finnas på till exempel Facebook och så i dag. Och att det också här är ju också ett mycket lättare sätt att faktiskt hantera med andra människor som svarar med en hemsida.

Så ja, absolut. Sociala medier. Men att hitta ett bra sätt

och nya vägar. Men nu försvann.

Nu har han inte heller lovat.

Om nya vägar. Men om fler får försöker tänk vad har vi gjort? Men jag skulle säga att hur man uttrycker sig i bild är också att vi är på väg. Vi är ju i en omställning där vi kommunicerar väldigt mycket mer i bild och där bilder säger jättemycket.

Och det tror jag att vi är inbyggda här

har varit att använda en professionell fotograf som tar fram våra bilder för att vi inte själv har det tänket att vad är det som är, vad vi vill förmedla och hur gör vi det på bästa sätt?

Det har ju hjälpt oss jättemycket så

att tänka liksom kring vad. Hur vill vi framstå och vad är det vi vill kommunicera och försöka få hjälp att

framstå som man vill. Nu känns det inte alls som ett bra svar, men jag hoppas att det är någonting.

Ja, vi får se om det kommer några följdfrågor där. Det är bara skriv i chatten så ska vi snabbt är där. Vi har fått en annan fråga härifrån Magdalena, Hur ser du på synen på det ideella engagemanget? Arbete?

Det är en bra fråga och jag tänker att

det där med ekonomin är ju inte så stort här på den jämtländska landsbygden skulle jag säga så. Jag har inte någon jätte stark egen.

Jag har kanske inte reflekterat så jättemycket kring det,

men jag börjar göra det nu och jag tänker absolut att

spontant att det kan bli motsättningar kanske. Väldigt bra fråga. Jag behöver fundera lite mer. Jag ska inte hålla på gissa.

Men tack så mycket för den. Bra inspel kommer vi att se här. Vi rasslar på med frågorna så vi hinner med så många som möjligt.

Maria undrar Kan du berätta lite mer om hur vi gör för att unga ska få känslan av sammanhang, att de är viktiga. Men att det handlar ju om att bli sedd och bekräftad och känna att man är

att man har någonting att ge och bidra med,

tänker jag i alla fall. Jag tror att det finns många olika massalika svar på det, men det jag spontant tänker är ju

att när man känner att det jag har det jag kan göra, om det är att koka kaffe eller söka projektpengar eller hålla en kurs i virkning, eller vad innebär det?

Man får uppskattning och bekräftelse för det och känner att jag kan vara med och bidra. Det tror jag är bland de absolut starkaste krafterna som kan jobba med att se människor för och bekräfta dem. Och då är det inte så att produkter är okända om att se människan

i. Armen är jätteviktig. Jättebra tips! Jag funderar också på det här med förnyring. Är det möjligt att skapa förnyring i alla organisationer eller är det några speciella som sitter på på den skatten? Nä, men jag tror att det är klart att det är möjligt i alla. Det beror helt på vilka människor som sitter i dem. Om man vill göra det arbetar inte, det är det som sitter i. Jag tror inte det, försöker jag tänka jag. Men det är möjligt att det finns organisationer och föreningar som verkligen, kanske inte långrefyller en funktion. Men det kanske man kan hitta en ny funktion. Men jag ska se att det sitter. Det sitter i viljan att att viljan och modet att förändras.

I am Urban frågar om eller han ber om ditt bästa tips på vad man kan göra. Då gissar jag konkret på sin egen organisation.

Ja, men då är det att bjuda in till den attack kvällen.

Det är så otroligt olika beroende på vad det är för slags organisation. Men jag tror jag så någonstans. Allt börjar med att man möts. Och att skapa mötesplatser, skapa forum för att man träffade andra människor. Så träffa dem som man vill

att man ska få in det som man kanske inte ens vet att man vill att man ska få in. Och då tänker att jag tror inte att det är. Eller jag är helt övertygad om att det är inte så mycket mer komplicerat än att bjuda in till att äta något gott och umgås. Det är lätt att man behöver nå ut och att man att man inte gör en inbjudan och sätter man upp sig på en anslagstavla som ingen läser utan att man behöver komma ut med det. Men det tror jag är mitt nästa steg. Steget. Bjöd på fika eller något och börja prata.

Vägen till förlängning går via magen. Låter det som?

Ja, precis. Jättebra.

Kristina. Ja, faktiskt kan jag. Fånga upp en Magdalenaskommentar. Ibland är ålder bara verkligen bara en siffra och det är det ju. Om jag inte har det så är judet superviktigt. Föryngring handlar ju inte om åldrar, utan det handlar ju om att ändra så att ändrastrukturer och kulturer så att fler vill vara med.

Superviktigt. Jättebra. Och fick du med det också här på slutet? Och om du som tittare känner att du inte har fått svar på din fråga eller om du vill ställa en nyså går det ju bra att höra av sig direkt till Kristina efter seminariet. Hennes mejladress kommer upp i bild här alldeles strax och då går det bara att klicka på länken där så kommer ni direkt dit.

Då sa jag stort tack till dig Kristina för att du kom till oss. Tack så mycket. Väldigt roligt och väldigt roligt. Jag ska läsa diskussionen sedan jag ser att ni har diskuterat jättemycket. Väldigt spännande. Bra grejer. Ni får uppdatera nedan. Jätteku! Stort tack till alla er tittare som har varit med i dag. Vill ni se det här seminariet igen så kommer det att finnas på vår webbplats här i eftermiddag. Och adressen dit är landsbygd.Nätverket mot SD snedsteg i utlandet lagar. Här hittar också information om kommande seminarier. Nästa gång är den 10 november och då ska det handla om jämställdhet i de gröna näringarna. Nu ska vi tacka för oss. Men innan jag stänger ner vill jag att ni svarar på några korta värderingsfrågor. Det är jätteviktigt för att vi ska kunna utveckla våra seminarier. Det var allt för idag. Tack så mycket.